

Azərbaycan çoxəsrlilik, zəngin, qədim tarixa malik olan bir ölkədir. Bu tarixin izlərini təkcə yazılı mənbələrdə deyil, həm də müxtəlif maddi və mənəvi mədəniyyət, o cümlədən tarixi abidələrdə, tarixi salnamə və ədəbiyyatda, mütəfəkkirlərin əsərlərində aydın görmək olar.

YUNESKO VƏ AZƏRBAYCAN

Azərbaycan hər zaman diqqətəlayiq tarixi-memarlıq nümunələri ilə də zəngin olmuşdur. Onlardan bəziləri hələ də öz ecazkarlığını qoruyub saxlamışdır. Bunların sırasında Qız qalasını, İçərişəhər və Şirvanşahlar kompleksini, Bakı kəndlərində və Azərbaycanın digər əyalətlərində yerləşən qalaları, müxtəlif tikililəri, o cümlədən xalqımızın böyük sərvəti olan Mömünə xatun və Yusif ibn Kuseyir türbələrini və s. göstərmək olar.

Azərbaycanın keçmişinə aid abidələr, hətta onun ən kiçik parçaları belə xalqımızın keçdiyi tarixi mərhələlərdən, onun çətin və keşməkeşli yollarından bəhs edir.

Xalqın böyükülüyü onun zəngin mədəniyyəti və elmi təfəkkürü ilə ölçülür. Azərbaycan xalqı da belə xalqlardır. "Avesta", "Kitabi-Dədə Qorqud" kimi ruhani aləmle bağlı əxlaq kodeksləri, orta əsrlər dövrünün fəlsəfi düşüncəsi, özünenəxsus memarlıq, xalçaçılıq, tətbiqi və təsviri senət, musiqi və nəhayət teatr və kino kimi incəsənət sahələrinin nümunələri Azərbaycan xalqının dünya mədəni xəzinəsinə bəxş etdiyi incilərdəndir.

Əfsuslar olsun ki, əcdadlarımız öz yaradıcılıqları o qədər aludə olmuşlar ki, öz yaradıcılıq bəhrələrinin qorunması və ya müasir dillə desək öz müəllif hüquqlarının qorunması barədə düşünməmişlər. Təəssüf ki, bu gün yenə sanki iradəmizdən asılı olmayaq bu sahədə başısoyuqluq edir, yəni nə dədə-babalarımızın, nə də özümüzün yaratdığı həm mənəvi, həm də maddi mədəniyyət nümunələrini tələb olunan səviyyədə qoruya bilmirik. Lakin mədəni irlərin qorunması və gələcək nasla ötürülməsi mexanizmiz bir neçə elmin tedqiqat obyekti ola bilər.

Tarixe nəzər salsaq görərik ki, Azərbaycan ərazi-

sində yaranmış erkən dövlət qurumlarının, iri dövlətlərin mövcud olmasında mədəniyyət faktoru mühüm rol oynamışdır. Bir ərazidə yaşayan müxtəlif soylu tayfalar oxşar mədəni stereotiplər principinə uyğun və etnopsixoloji ünsürlərin kütləvilaşması nəticəsində birləşərək dövlət yarada bilmüş, hər birisi dövlətin ictimai-siyasi həyatında fəal iştirak edə bilmüşdür.

Mədəniyyət xalqın rifahı üçün ilk zəmindir. Məhz buna görə də bütün tarixboyu Azərbaycan müxtəlif işgəlçilərin, yadəllilərin hücumuna məruz qalmışdır. Onları vətənimizə cəlb edən sərvətlərimizin, məhsuldar torpaqlarımızın, incəsənətimizin möhtəşəmliyi olmuşdur. Bu hücumların nəticəsində isə qədim qalalarımız, abidələrimiz, qisaca desək maddi sərvətlərimizin bir hissəsi çapılıb-talanmış, bir hissəsi isə üzənəriq qonşularımız tərəfindən tamamilə məhv edilmişdir. Maraqlısu odur ki, bu hücumlardan və qarətlərdən xalqımız heç vaxt yaratmaq stilimlunu itirməmişdir.

Lakin bu cür zəngin mədəni xəzinəmizin olmasına baxmayaraq biz onu lazımcıca qoruyub mühafizə edə bilmirik. Təəssüf ki, Azərbaycana gələn xarici qonaqlar bu mədəniyyətlə bəzən bizi dənaha çox maraqlanırlar. Buna əmin olmaq üçün ölkəmizdə keçirilən müxtəlif mədəni tədbirlərə gələn qonaqlara nəzar salmaq yetər.

Rəsmi məlumatlara əsasən, işğal altında olan torpaqlarımızda mindən artıq ölkə və dünya əhəmiyyətli mədəniyyət nümunələrimiz dağdırılmış, 100 arxeoloji abidənin, 22 muzeyin əksəriyyəti tamamilə və ya qismən məhv edilmişdir. Maddi mədəniyyət nümunələri ilə yanaşı erməni millətçiləri ardıcıl şəkildə Azərbaycan xalqının folklorunu, musiqisini, müğamlarını, ədəbiyyatını və digər möhtəşəm mənəvi sərvətlərimizi öz adlarına çıxaraq mənimsəmişlər. Azə-

baycan xalq dastanları "Koroğlu", "Şah İsmayı", "Aşiq Qerib", məşhur xalq rəqslerimiz "Tərkəmə", "Yallı", "Vazgazlı", habelə "Sarı gelin" kimi bir çox xalq mahnalarının adları deyişdirilərək və ya öz adları saxlanılaraq saxtakarlıqlı erməni müsicisinin nümunəleri kimi qeydə alınmış, dünyaya erməni müsicisi kimi təqdim edilib tandılmışdır.

"Kitabi-Dədə Qorqud" dastanı da kənar təzyiqlərə məruz qalmışdır. XVI əsrə Azərbaycandan aparlımlı Drezden əlyazmasında yüzlərlə təhrif edilmiş söz və ifadelerin mövcud olması, bu abidəni bize, elmi ictimaiyyətə məlum olduğu 200 ilən artıq tarixində, ən məşhur naşir və tədqiqatçıları çətinliklərə salmışdır.

Ümummilli liderimiz H.Əliyev "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının dünya səviyyəsində 1300 illik yubileyinin keçirilməsi haqqında 20 aprel 1997-ci il tarixində fərman imzalamışdır. Bu fərman təkcə Azərbaycan ədəbiyyatının deyil, bütün türk dünyasının ədəbi-tarixi, mədəni keçmişinin öyrənilməsinə xidmet etmişdir. H. Əliyevin sözləri ilə desək:

"Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının fəvqələdə əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, o bizim tariximizin 1300 illik dövrünü həm eks etdirir, həm də bir daha təsdiq edir. O, tarixi köklərimizi dünyaya göstərir, oğuz-türk mənşəyimizi və zengin tariximizi sübut edir. Bunla bizim hamımız üçün, xalqımızın bu günü, gələcəyin üçün çox əhəmiyyətlidir. Ulu xalqımızın yedinci əsr abidəsi olan "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanı da YUNESKO-nun Ümumdünya ırs Siyahısına daxil edilmişdir. "Kitabi-Dədə Qorqud" milli mədəniyyətimizin iftixarı olmaqla beraber, qədim türk bədii təsəkkürünün ən qiyamlı incilərindən biridir.

Azərbaycan xalqının intellektual mədəniyyəti sahəsində də nailiyyetlərə at deyil. Lakin əhalinin müəyyən hissəsi bu nailiyyyətlər haqqında yalnız eşitməkə kifayətlənməli olmuş və onlarla temasda olma bilməmişdir. Çünkü xalqımız tarixin müəyyən dövrlərində müxtəlif xalqların əsərində yaşamış, yadəllilərin dilində yazılıb-yaratılmışdır. Bu gün isə həmin dövra aid olan, bize gelib çatmış əsərlər qeyri Azərbaycan dilində yazılığına görə bizlər üçün problem yaradır.

Bununla belə, H. Əliyevin çox maraqlı təşəbbüs-lərindən biri de hələ keçen əsrin 70-ci illərində Nəsirəddin Tusiñin əsərlərinin Azərbaycan dilinə tərcümə edilməsi barədə xüsusi göstərişi olmuşdur. Əfsuslar olsun ki, müstəqilliyimiz bərpə olunanundan sonra da bu göstəriş kağız üzərində qalmış, unudul-

muşdur. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Əlyazmalar İnstitutunun əməkdaşları buna səy belə göstərməmişlər.

Azərbaycan servətlərinə yiyələnmək faktı da yəni deyil. Ədəbiyyat nümunələrimizin ogurlanması faktlarından birinə Azərbaycanın görkəmli maarif-pervər şairi olan Mirzə Şəfi Vazehin yaradıcılığında da rast gəlmək olar. Tiflisdə qərəb hökuməti idarəmətində olan hanoverli Fridrix Bodenştəd Mirzə Şəfi Vazehəndə fars və Azərbaycan dili öyrənərək, onun ən gözəl şeirlərini dəfterinə yazmış və Almaniyaya döndükdən sonra, onları alman dilinə tərcümə edərək, 1850-ci ilde "Şərqdə min bir gün" adlı əsərində çap etmişdi. 1851-ci ilde isə o, Berlinde "Mirzə Şəfinin şəqəriləri" adı ilə bir kitabça nəşr etdirmişdi. Azərbaycan şairinin bu şeirləri Almaniyada və Avropanın başqa ölkələrində böyük müvəffəqiyyət qazanaraq şairə böyük şöhər qazandırmışdı.

Mirzə Şəfinin şeirlərinin böyük şöhər qazandığıni görən Bodenştəd sonrakı neşrlerdə Mirzə Şəfinin mülliifiyini bəsbütün inkar edərək, özünü həmin şeirlərin mülliifi elan etmişdi.

Diger fakt, Azərbaycan xalçaları nəinki milli, hətta dünya muzeylərinin bəzəyidir. Ona görə də onlara göz diken çoxdur. Ölkəmizdə yeddi xalçaçılıq məktəbi seçilir: Bakı, Quba, Şirvan, Gəncə, Qazax, Qarabağ və Təbriz. İran xalçaları adı ilə tanınmış bu xalçalar öz ünvanlarına qaytarılmışdır.

Coxumuxa məlumdur ki, indi milli xalçalarımız qanunsuz surətdə xaricə satılır. Əfsuslar olsun ki, biz bu məsələ ilə ciddi surətdə məşğul olmuruq.

Tarixdən məlumdur ki, Azərbaycan müxtəlif dövrlərde gürcülerin hücumunda məruz qalmışdır. Məhz bəls hücumların nəticəsində Gəncə şəhəri talan edilmiş, çoxlu qənimət aparılmışdır. Tarixi əhəmiyyətə malik olan Gəncə qapıları da qənimətlər arasında idi.

Hal-hazırda Gəncə darvazasının bir tayı Kutaisi şəhərindəki Helati monastrında saxlanılır. O biri tayı-nı isə türkler Gürcüstana hücum edərək (əhəmiyyətli ki, XVI əsr) qənimət kimi aparırlar. İndi darvazanın həmin hissəsindən heç bir məlumat yoxdur. Müntəzəm şəkilədə olmasa da Gəncə darvazasının geri, öz sahiblərinə qaytarılması məsəlesi müxtəlif elmi iclasların, konfransların müzakirə obyekti olmuşdur. Lakin bu müzakirələr hələ heç bir nəticə verməmişdir.

Göründüyü kimi, tarixi ərisimizin qorunması baxımdan YUNESKO-nun rolu böyükdür. YUNESKO (UNESCO) ingiliscə: "United Nations Educational,

Scientific and Cultural Organization" yəni "Birləşmiş Milletlərin Təhsil, Elm və Mədəniyyət Təşkilatı" söz birləşməsinin qidalılmış formasıdır - BMT-nin məarif, elm və mədəniyyət işlərinə baxan ixtisaslaşdırılmış hökumətlərərə təşkilatdır. Bu təşkilat 1945-ci ilin noyabrında yaradılmış, 1946-ci ilən isə gərgin fəaliyyətə başlamışdır. YUNESKO müxtəlif xalqların elm, mədəniyyət və mərifə sahəsində əlaqələrin genişlənməsinə yardımçı olaraq onu möhkəmləndirir. Qeyd etmək lazımdır ki, 1980-ci ilde 147 ölkə YUNESKO-nun üzvü olmuşdur. Hal-hazırda 180-ə yaxın üzvü var. Qərəgahı Paris şəhərində (Fransa). Hazırda YUNESKO-nun baş direktoru 1999-cu ilən təşkilata rəhbərlik edən cənab K. Matsuuradır.

YUNESKO-nun qarşısına qoymuş əsas məqsədi bütün xalqların əm qiyməti, nadir nümunələrinin qorumaqdan və gələcək nəsillərə çatdırmaqdandır.

YUNESKO-nun mədəniyyət şöbəsinin direktoru xanım Noriko Aikava ölkəmizdə olarkən qeyd etmişdi ki, onun Azərbaycana gəlisişin əsas məqsədi "Bəşəriyyətin qeyri-maddi və səfahı mədəni ərisin şah əsərlərinin elan edilməsi" adlı proqrama daxil ediləcək Azərbaycan muğamı haqqında məcmuə yaratmaq və Alim Qasımovun "Muğam mərkəzi"nin yaradılmasına kömət etmekdən ibarətdir.

Özümüzün qoruya bilmədiyimiz sərvətlərimizi bu təşkilata həvələ etmək məcburiyyətindəyik.

N.Gəncəvinin, M.Füzulinin, İ.Nəsiminin və b. görkəmli Azərbaycan mütəsəkkir sənətkarlarının yubileylerinin YUNESKO-nun xətti ilə yüksək səviyyədə keçirilməsi dən ictimaiyyətinin zengin Azərbaycan mədəniyyətine olan marağının açıq ifadəsidir.

80-ci illərin əvvəllerində dünəndə 12 minden araq muzey mövcud idi. Dünya muzeylərinin fəaliyyətini əlaqələndirmək üçün YUNESKO-nun Beynəlxalq Muzeylər Şurası fəaliyyət göstərir. Bu Beynəlxalq Şurənin tərkibinə müxtəlif dövlətlərin milli Muzey Komitələri daxil edilmişdir.

YUNESKO-nun Ümumdünya ırs Komitesinin 27.12.2000-ci il tarixde keçirilmiş 24-cü sessiyasında İçərişəhər tarixi-memarlıq qorğunun Şirvanşahlar sarayı və Qız qalası ilə birləşdə Ümumdünya ırs Siyahısına daxil edilməsi haqqında qərar qəbul edilmiş, 2003-cü ilde isə Azərbaycan tarixini təcəssüm etdirən möhtəşəm İçərişəhər tarixi-memarlıq qoruğu YUNESKO-nun Ümumdünya ırs siyahısına daxil edilmişdir. Bu siyahıya Suraxanı rayonunda yerləşən Ataşagah, Naxçıvandakı məqbərlər, sordabələr

də aid edilmişdir.

Məşhur Norveç alimi və səyyahi Tur Heyerdal tərəfindən 1981-ci ilde "Səma altında muzey" adlanır Qobustan isə 2004-cü ilde Dünya Mədəni İrs siyahısına daxil edilmişdir. Lakin Azərbaycanda bu siyahıya qeydə düşməmiş, dünya mədəniyyət tarixinde mühüm rol oynayan bir sira abidələr var ki, hələ də qeydə alınmamışdır. Birləşmələr Naxçıvandakı Gəmiyyaq abidələri, Füzuli rayonundakı Azix mağarası, Kür-Araz və Gədəbəy-Xocalı mədəniyyətlərinin qalıqlarının adlarını çəkmək olar.

Azərbaycanın mədəniyyət sahəsində YUNESKO və bə ki mi beynəlxalq təşkilatlarla geniş əməkdaşlığı sayəsində vətənəmiz milli-mədəni əmənlərini qoruyaraq dünya mədəniyyətinin integrasiya olma mərhəlesindədir. Bu prosesin çox ləng və çatın getməsi güman ki, müasir dünyada cərəyan edən globallaşma və texnogen sivilizasiya vasitələrinin tətbiq edilməsi ilə bağlıdır.

2004-cü ilin sentyabr ayının 9-da Heydər Əliyev Fonduunun prezidenti xanım Mehriban Əliyeva YUNESKO-nun Xoşməramlı sefiri adına layiq görülmüşdür.

Dahi Azərbaycan kimyacı alimi, ensiklopedik biliyə malik akademik Yusif Məmmədəliyevin (1905-1961) 100 illiyi ilə əlaqədar YUNESKO-ya üzv olmuş ölkələrin hamisindən yubiley tədbirlərinin, yaradıcılıq gecələrinin keçirilməsi, alimlərin müxtəlif mükafatlarla təltif edilməsinin nəzərdə tutulması əlamətdar bir hal olaraq, həm də Azərbaycan dövlətinin mədəniyyət siyasetinin məqsədönlüklündən xəber verir.

Müstəqil Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasının 40-ci maddəsinin ikinci bəndində göstərilir ki, hər bir tarixi, mədəni irsə hörmətlə yanaşmalı, ona qayğı göstərməli, tarix və mədəniyyət abidələrinin qorunmalıdır.

Bu maddə bir daha təsdiq edir ki, hər bir xalq öz mədəni ərisini qoruyub saxlamalı, mühafizə etməlidir. Çünkü öz mədəni ərisini qorumayan xalq məhv olmağa məhkumdur.

Ümummilli liderimiz H. Əliyev bununla bağlı olaraq demişdir: "Diyarın zengin tarixi ilə bağlı olan her şeyi qayğı ilə qorumaq, qədim tikililəri bərpa etmək lazımdır".

Təəssüf ki, işgal olunmuş ərazilərimizdə əzəli düşmənimiz olan ermənilər qəddarcasına tarixi-mədəni abidələrimizi daşıtmışdır. Əsrlər boyu qədim Azərbaycan dövlə-

ti olmuş Albaniyanın tarixini və mədəniyyəti- ni özünüküləşdirmək, Qarabağda yerləşən Alban kilsəsini öz adalarına çıxarmaq isteyirlər. Onlar bununla öz varlıqlarını sübut etməyə çalışırlar, lakin onlar heç bir şey əldə edə bilməyəcəklər.

Bu gün biz yalnız əlimizdə qalan və hələ də ya- şayan, yaşamağı gücü olan və ya yaşamaq istəyən ırsimizi qayğıkeşlikle qorunaltıçı. Bu en azı bizim vətəndaşlıq borcumuzdur. Gələcək nəsillər qarışında alnıaçıq, üzüağ dayanmaq istəyiriksa, bunu etməliyik. İnanırıq ki, nə vaxtsa bizdən oğurlamış, mənimsenilmiş ırsimizin nümunələri geri qaytarılacaq

ve haqq-ədalət öz yerini tapacaq.

Azərbaycan mədəniyyəti azadlıq, insan pərvərlik, vətən sevgisi kimi yüksək humanist ideyalar təbliğ edərək gənc nəslin tərbiyə olunmasında müüm rol oynayır.

Hər bir xalqın mədəni irsi onun tarixi və bu günüdür. Dünyanın ən qədim xalqlarından olan Azərbaycan xalqı özünün zəngin maddi-mədəniyyət abidələri, incəsənəti ilə fəxr edir.

• Rüfət ƏLƏKBƏROV,

*Mədəniyyətşünaslıq üzrə Elmi-Metodiki Mərkəzi
Mədəni İrs şöbəsinin əməkdaşı*

Ə də b i y y a t

1. Dirçəliş - XXI əsr, sentyabr 1999.
2. Большая Российская Энциклопедия, М. 2000.
3. Azerbaycan Sovet Ensiklopediyası, Bakı 1981, 5-ci cild.

Р е з ѿ м е

"ЮНЕСКО И КУЛЬТУРНОЕ НАСЛЕДИЕ АЗЕРБАЙДЖАНА"

Азербайджанская культура имеет древние корни, к сожалению, часть которой исторически подверглась пла- гиату со стороны соседних с азербайджанцами народов. Но с приобретением независимости народ Азербайджана решил вернуть себе адреса заимствованных у него культурных памятников и показать миру, что он исторически был создателем тех памятников культуры и искусства, которые вошли в сокровищницу мировой культуры. Конечно же, в этом не мало заслуг ЮНЕСКО, способствующий не только возвращению адресов и сохранению культурного наследия нашего народа, но и правильно дать информацию о нем и его создателях. Азербайджан уже много лет сотрудничает с ЮНЕСКО и многие достижения нашего народа, к примеру, эпос "Китаби Деде Коркут", комплекс "Ичери шехер", мугам и национальные ковры, вошли в список Всемирного Культурного Наследия ЮНЕСКО и охраняются международным законом об охране культурного наследия. В связи со сложившейся благоприятной экономической ситуацией в республике глава государства, правительство и Фонд Гейдара Алиева во главе с Послом Доброй Воли ЮНЕСКО Мехрибан ханум Алиевой, всячески усиливая контакты с этой организацией, добиваются включения в ее список других достижений азербайджанского народа.

S a m m a r y

"UNESCO and CULTURAL HERITAGE of AZERBAIJAN"

The Azerbaijan culture has ancient roots. Unfortunately, the part of culture historically has undergone to plagiarism from people neighbors of Azerbaijan. But with achieving of independence Azerbaijan people has decided to return to itself addresses of the cultural monuments borrowed it. And to show the world, that he was the founder of those monuments of culture and art that have entered into a treasury of world culture. The role of UNESCO is very high in it. UNESCO is helping to return of addresses and saving of a cultural heritage of our people, but also correctly to give the information about it and its founders. Azerbaijan many years cooperates with UNESCO and many achievements of our people, for example, the epos "Kitabi Dede Korkut", a complex "Icheri sheher", mugam and national carpets, were included into the list of the World Cultural heritage of UNESCO and are protected by the international law on protection of a cultural heritage. In communication with the developed favorable economic situation in republic the president, the government and Haydar Aliyev's Fund led by the Ambassador of Good Will of UNESCO Mehriban khanum Aliyeva, in every possible way strengthening contacts to this organization, achieve inclusion in its list of other achievements of Azerbaijan people.